

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΤΟΣ Κ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1900

ΑΡΙΘ. 47

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † Ο Γρεβενών ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)
 - † Ο Μέγας Πρωτοδύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
 - † Ο Αρχιεπ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ (ταμίας)
 - † Ο Μέγας Αρχιδιάκονος ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ
- ΧΡ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (γραμματεὺς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετρίτια ἀργ. 8
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 23
ἑξαμηνιαία τὰ ἡμίση
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικά χρονικά—Κώδικες ἐπαρχ. Βελεγράδων—
Ἡ διαφορά τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου πρὸς τὸν Φιλώνειον—Ἐπι-
τροπὴ ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν—Κοινοποιήσεις—Πρόγραμμα
Ἱεροκηρύκων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Χοροστασία.—Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐχοροστά-
τησε τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐν μέσῳ συρροῆς εὐσε-
βοῦς ἐκκλησιάσματος κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν
τῷ ἐν Μεγάλῳ Ρεύματι ἱερῷ ναῷ τῶν Παμμεγίστων
Ταξιαρχῶν ἐχειροθέτησε δὲ κατὰ ταύτην εἰς Σακελ-
λίωνα τοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου τὸν ἐκ τῶν ἱερέων τοῦ
ναοῦ Ἰωάννην Κωσταρίδην.

—**Πανήγυρις ναοῦ.**—Τοῦ ἐν Σταυροδρομίῳ ἱεροῦ
ναοῦ τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας πανηγυρίζοντος τῇ
παρελθούσῃ Τρίτῃ, μετ' ἐπιβαλλούσης ἐκκλησιαστι-
κῆς μεγαλοπρεπείας καὶ ἐν μέσῳ μεγάλης συρροῆς
εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐτελέσθη ἐν αὐτῷ ἡ καθιε-
ρωμένη πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ λειτουργία. Τῇ Α.
Θ. Π. συνιερουργήσαν οἱ σεβασμιώτατοι ἅγιοι συνοδι-
κοὶ Δέρκων Καλλίνικος, Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος,
Ἀμασειᾶς Ἀνθιμος, Βερροίας Κωνστάντιος, Μηθύμνης
Στέφανος, Μεσημβρίας Χαρίτων, Βάρνης Πολύκαρπος.
Χίου Κωνσταντίνος, Κορυτσᾶς Γερβάσιος, Γρεβενῶν
Δωρόθεος, Λιτίτσης Νικηφόρος καὶ Λέρου καὶ Καλύ-
μνου Ἰωάννης, ἔτι δὲ οἱ πανοσιολ. Μέγας Ἀρχιδιά-
κονος Λαυρέντιος, Δευτερεύων Παρθένιος, Τριτεύων
Βενιαμίν, καὶ τὸ λοιπὸν πρεσβυτέριον τοῦ ναοῦ.

Ἐν τῷ ναῷ παῖσαν ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώ-
ματος ἐν στολῇ αἱ ΑΑ. ΕΕ. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσίας
Ζηνόβιου, ὁ τῆς Ἑλλάδος Ν. Μαυροκορδάτος, ὁ τῆς
Σερβίας Σάββας Γκρούιτς, ὁ πλήρεξούσιος τῆς Ἑλλά-
δος ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων Γρυπάρης, ὁ

Στερμπάτσου, γραμματεὺς τῆς ρωσικῆς πρεσβείας,
ὁ ἐνταῦθα στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐλληνικῆς
πρεσβείας Κοντογιάννης, ὁ παρεπιδημῶν ἰδιαίτερος
γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλ-
λάδος Μητσόπουλος, ὁ ἐκ τῶν διερμηνέων τῆς ἐλλη-
νικῆς πρεσβείας Λαγουδάκης, ἔτι δὲ τὰ μέλη τῆς
Κεντρικῆς Ἐφορείας Σταυροδρομίου καὶ ἄλλος ἐπί-
λεκτος κόσμος.

Τῆς θείας λειτουργίας περάτωθείσης, ἡ Α. Θ. Π.
συνοδευομένη ὑφ' ἀπάντων τῶν ἁγίων συνοδικῶν ὡς
καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Νεαπόλεως Ἀρσενίου, Ἐπιτρό-
που τοῦ Π. Τάφου, καὶ τοῦ ἀρχιερατ. προϊσταμένου
Σταυροδρομίου μητροπολίτου πρώην Μεσημβρίας Γεν-
ναδίου καὶ τοῦ λοιποῦ κλήρου ἐξῆλθε τῆς ὥρας πύ-
λης καὶ στήσα ἔναντι τοῦ θρόνου ἀνέπεμψε πρὸς Κύ-
ριον ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ ἀσθενοῦντος αὐτοκράτο-
ρος πασῶν τῶν Ρωσιῶν Νικολάου τὴν ἐπομένην
δέησιν.

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέου, ζωῆς, εἰρήνης, ὑ-
γείας, ἀναρρώσεως, ὁσιότητος, δυσχωρόσεως καὶ
ἀφέσεως τῶν ἁμαρτωλῶν τοῦ δούλου σου τοῦ εὐσε-
βεστάτου αὐτοκράτορος παδῶν τῶν Ρωσιῶν Νι-
κολάου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν
Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ
ἐλεῆσαι τὴν Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴν Μεγαλειότητα».

Τὴν δέησιν ταύτην ἐπηκολούθησεν ὁ πολυχρο-
νισμὸς τῆς ρωσικῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας ψαλμοὶ
ἐμμελῶς ὑπὸ τῶν χορῶν τοῦ ναοῦ.

Εἶτα ἡ Α. Θ. Π. μετὰ πάσης τῆς ἐπισήμου συ-
νοδίας ἀνελθοῦσα εἰς τὸ ἰδιαίτερον οἶκημα τοῦ ἀρ-
χιερατικῶς προϊσταμένου μητροπολίτου πρώην Με-
σημβρίας Γενναδίου ἀνεπαύθη ἐπὶ μικρόν.

Μετέπειτα δὲ ὁ ἔγκριτος ὁμογενὴς τραπεζίτης

καὶ πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς ἐφορείας τῆς ἐνορίας Σταυροδρομίου Κωνσταντῖνος Βλαστάρης παρέθηκεν εἰς τὴν Α. Θ. Π. καὶ τοὺς ἀγίους ἀρχιερεῖς τὸ γεῦμα.

—*Χειροτομία.*— Ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Βερροίας Κωνσταντῖνος ἱερουργῶν τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐν τῷ ἐν Πέραν ἱερῷ ναῷ τῆς ἀγίας Τριάδος ἐχοροτόνησεν εἰς πρεσβύτερον τὸν ἱεροδιάκονον τοῦ ναοῦ Μιχαὴλ Παπαῦ Ἀντωνᾶτον.

—*Πατριαρχικαὶ προσήσεις.*— Ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὁ πανοσιολ. Μ. Ἀρχιδιάκονος Λαυρέντιος μεταβὰς τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ εἰς Θερὰπεῖα ἀντεπεσκέψατο τὴν Α. Ε. τὸν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει παρεπιδημοῦντα ἐπιτετραμμένον τῆς Ἑλλάδος ἐν Πετροπόλει Ἑμμ. Τομπάζην.

Προχθὲς ὡσαύτως ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀποστείλασα τὸν ἱερολογ. Τριτεύοντα Βενιαμὶν διηρώτησε τὰ περὶ τῆς υἱείας τοῦ ἀπὸ τινος ἀσθενοῦντος ὁμογενοῦς Κλ. Ξυνοπουλίδου.

—*Θάνατοι.*— Μετὰ θλίψεως ἀνυχρόμεν τὸν θάνατον τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου καὶ ἐγκρίτου μέλους τῆς κοινωνίας ἡμῶν Μηνᾶ Μαράδογλου, συμβάντα τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας ἐν Χρυσουπόλει, ἐνθα κατῴκει.

Ὁ ἀείμνηστος ἀνὴρ ἐκ Συνασσοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὁρμώμενος καὶ παιδιόθεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἐγκαταστάς ἐδράσεν εὐεργετικῶς ἐργασθεὶς ὑπὲρ τῶν καθ' ἡμᾶς πρᾶγματων καὶ ἐφελκύσας τὴν ἀγάπην καὶ ὑποληψὶν τῆς κοινωνίας.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐκτιμῶσα τὰς χριστιανικὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος εὐηρεστήθη ν' ἀντιπροσωπευθῇ ἐν τῇ κηδείᾳ αὐτοῦ γενομένη τῇ ἐπαύριον μετὰ πολλῆς μεγαλοπρεπειᾶς διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου Χρυσοστόμου, ν' ἀναθῇ δὲ τοῖς δυσὶν ἐν τῷ Μ. Συμβουλίῳ ἀρχιερεῦσιν ἀγίοις Μηθύμνης Στεφάνῳ καὶ Λιτίτσης Νικηφόρῳ ὅπως προστῶσι τῇ κηδείᾳ. Ὁ πρόεδρος δὲ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου σεβασμιώτατος μητροπολίτης Δέρκων Καλλίνικος κωλυθεὶς ἵνα παρῇ κατὰ ταύτην διεβίβασε τῇ οἰκογενείᾳ ἴδιον συλλυπητήριον τηλεγράφημα.

Χθὲς ἀποθανὼν ἐκηδεύθη σήμερον μετὰ τῆς πάσης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ὁ γνωστός ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ ἱατρός Θεόδωρος Γεωργιάδης.

Ὁ μεταστάς ἀνὴρ διακριθεὶς ἐν τῇ ἐξοσκῇ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ ἡγάπατο καὶ ἐξετιμᾶτο λίαν καὶ διὰ τὰ ἐξόχως φιλόφρονα αὐτοῦ.

Τῆς κηδείας αὐτοῦ, γενομένης σήμερον ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ ἐν μεγάλῃ συρροῇ κόσμου, προέστη ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Μηθύμνης Στέφανος.

Τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος ἐξῆρε διὰ λόγου ἐπικηδείου προσφόρου ὁ ἐκ τῶν συναδελφῶν αὐτοῦ Νικόλαος Βασιλειάδης, ἰδιαιτέρος ἱατρός τῆς Α. Θ. Π.

—*Ἀφιξεις.*— Χθὲς ἀφίκετο εἰς βασιλεῦσαν ὁ πα-

νιερώτατος μητροπολίτης Στρωμνίτης Σωφρόνιος, ὃς καὶ κατευθυνθεὶς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα.

—*Πατριαρχικὸν Ἀρχιεποφύλακτον.*— Ὁ ἐν Σιντιργῇ τῆς ἐπαρχίας Κυζίκου ὀσιώτατος ἀρχιμανδρίτης Κυρίλλος ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἀπέστειλε διὰ τὸ Πατριαρχικὸν Ἀρχιεποφύλακτον δύο ἐγγραφα μεγάλης ἀξίας, ἀπερ καὶ εὐγνωμόνως ἐγένοντο ποδεκτά.

—*Ἰάκωβος Ἀρχατζικᾶκης.*— Ὁ ἄλλοτε τακτικὸς ἱεροκῆρυξ καὶ καθηγητὴς τῶν ἱερῶν μαθημάτων ἐν τῷ ἀγιοταφικῷ Παρθενωνγωγείῳ ἱερολογιώτατος Ἰάκωβος Ἀρχατζικᾶκης, ὃς πρότινος εἶχε μεταβῇ προσκλήσει τῆς Α. Μακαριότητος εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀπέρχεται κατ' αὐτὰς διὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως εἰς Ἑσπερίαν ἀποστελλόμενος ὑπὸ τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος πρὸς εὐρυσιν τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ σπουδῶν καὶ σπουδὴν ἰδίᾳ νομικῶν.

—*Κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.*— Τῇ μεθαύριον Κυριακῇ κηρύξουσι τὸν θεῖον λόγον: ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ ὁ τακτικὸς ἱεροκῆρυξ ἀρχιμ. Γρηγόριος Κωνσταντινίδης· ἐν Τζιβαλίῳ, ὁ προϊστάμενος ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος· ἐν Μουχλίῳ, ὁ ἀρχιμ. Κ. Βοντζαλίδης· ἐν Ἑγρί-καποῦ ὁ προϊστάμενος ἀρχιμ. Τιμόθεος Καπλάνης· ἐν Βαλίνῳ ὁ Δευτερεύων Παρθένιος· ἐν Ἐξ Μαρμαραῖς ὁ προϊστάμενος ἀρχιμ. Μελέτιος Κοτρόζος· ἐν Ὑψωμαθείς ὁ ὑπογραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου Γεννάδιος Ἀλεξιάδης· ἐν Ὑψωμαθείς (ἀγίου Κωνσταντίνου) ὁ ἱεροδ. Ἀνθίμος Ὀρφανίδης· ἐν Βλάχκᾳ ὁ προϊστάμενος Ἀθανάσιος Λάσκαρις· ἐν Κοντοσκαλίῳ ὁ τακτικὸς ἱεροκῆρυξ ἱεροδιάκονος Σεραφεῖμ Παπαῖσιου· ἐν Φερικιοῦ ὁ προϊστάμενος Στέφανος Χ' Ἀθανασίου· ἐν Ταταούλοις ὁ ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος ἅγιος Παμφίλου Μελισσηνός. Ἐν Σταυροδρομίῳ οἱ κληρικοὶ θεολόγοι· ἐν Γαλατᾷ (Σωτήρος Χριστοῦ) ὁ ἀρχιερατ. προϊστάμενος ἅγιος Συννάδων Εὐγένιος· ἐν Γαλατᾷ (ἀγίου Νικολάου) ὁ προϊστάμενος ἀρχιμ. Θεοδώρητος Βασματζίδης· ἐν Γαλατᾷ (Παναγίας) ὁ προϊστ. ἀρχιμ. Αἰμιλιανός Δάγγουλας· ἐν Γαλατᾷ (ἀγίου Ἰωάννου) ὁ προϊστάμ. Ἀλέξ. Ζωτός· ἐν Μ. Ρεύματι ὁ ἀρχιερατ. προϊστάμενος ἅγιος Κλαυδίουπόλεως Μιχαὴλ· ἐν Νεοχωρίῳ (Παναγίας) ὁ προϊστάμενος Παναγιώτης. Ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Π. Τάφου ὁ ἱεροδ. Ἰάκωβος Ἀρχατζικᾶκης.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τελουμένης τῇ μεθαύριον Κυριακῇ, 26 τοῦ μηνὸς περὶ ὥραν 5 30' τουρκιστὶ δοξολογίας ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἴκ. πατριάρχου μετὰ τῆς περὶ Αὐτὸν ἀγ. καὶ ἱ. Συνόδου ἐν τῷ πανσέπτῳ πατρ. ναῷ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τῆς Α. Α. Μεγ., τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἀνακτος Σουλτὰν

Ἀβδούλ Χαμήτ Χάν Αὐθέντου ἡμῶν, προσκα-
λοῦνται πάντες οἱ ὁμογενεῖς βαθμοῦχοι ὅπως
παραστῶσι κατὰ τὴν δοξολογίαν ἐν ἐπισήμῳ
στολῇ.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 23 Ἰβρίου 1900

Ὁ Μέγας Πρωτοδύκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΚΩΔΙΚΕΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΒΕΛΕΓΡΑΔΩΝ*

Τεῦχος Γ' περιέχον φύλλα 205 ἐκ λευκῆς
μεμβράνης σχήματος τετάρτου· ὅλον τὸ τεῦχος
περιέχει ἐκκλησιαστικὴν ὕλην ὡς ἐξῆς.

α'] Ἀθλησις καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγα-
λομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ Θεοπίστης καὶ τῶν δύο
τέκνων αὐτῶν Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου.

Ἀρχή—Τραϊανὸς τὰ ρωμαίων σκῆπτρα διέ-
ποντος καὶ τῆς εἰδωλικῆς λύσσης τὴν οἰκουμένην
πᾶσαν δραμούσης.

β'] Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον Ἰωάν-
νην τὸν Εὐαγγελιστὴν καὶ Θεολόγον.

Ἀρχή—Ὅτι μὲν πολὺ τῶν Ἀγγέλων ἀφέ-
στηκεν ἄνθρωπος καὶ ὅτι δυνατόν αὐτῷ μετ' ἐκεί-
νων εἶναι καὶ τούτων ἐγγὺς ἐστάναι.

γ'] Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Χριστοῦ Ἀ-
πόστολον Θωμᾶν.

Ἀρχή—Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβάς
ἀνιόντες οἱ Ἀπόστολοι καὶ τὴν ὑπ' οὐρανὸν περι-
θέοντες τοῖς τῇ ἀτεθείᾳ δεδουλωμένοις τὴν ἐλευθε-
ρίαν ἐκήρυξαν.

δ'] Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Πελαγίας τῆς
ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁσίας ἀσκησάσης.

Ἀρχή—Γυναικεῖαν ἀρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν
οὐδὲν ἀπολειφθεῖσαν πᾶσι διεξιέναι λυσιτελὲς καὶ
ὠφέλιμον.

ε'] Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον καὶ
Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.

Ἀρχή—Εἰ καὶ δικαίου μνήμην μετ' ἐγκω-
μίων τελεῖσθαι θεὸς τις ἀνὴρ καὶ σοφὸς τὰ θεῖα
νομοθετεῖ πόσῃν ἄρα τῷ ἀποστόλῳ συνεισενεγκεῖν
προσῆκει τὴν Εὐφημίαν.

στ'] Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δη-
μητρίου.

Ἀρχή—Εἶχε μὲν τὰ Ρωμαίων σκῆπτρα Μα-
ξιμιανὸς ὁ Ἐρκούλιος πολὺς κατὰ χριστιανῶν πνέων
τε καὶ φερόμενος.

ζ'] Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς

ἡμῶν Μαρτίνου ἐπισκόπου πόλεως Κωνσταντιανῆς
τοῦ κατὰ Γαλλίων κλίματος.

Ἀρχή—Κατὰ τοὺς καιροὺς Γρατιανοῦ καὶ
Οὐαλεντιανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων Ρώμης συνέβη
συναθροισθῆναι ἄπειρον πλῆθος βαρβάρων ὡς ὀρεῖ-
λον πορθῆσαι τὴν οἰκουμένην.

η'] Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον Φί-
λιππον.

Ἀρχή—Ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος αἰδῖος ὢν τῷ
Πατρὶ καὶ ἄχρονος ὢν εἴλετο καὶ καθ' ἡμᾶς γενέ-
σθαι ποτὲ καὶ ὑπὸ χρόνον ἐλθεῖν διὰ τὸ τῆς ἡμε-
τέρας ὀλίσθημα φύσεως.

θ'] Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος τοῦ
Χριστοῦ Αἰκατερίνης.

Ἀρχή—Τοῦ παρανόμου καὶ ἀσεβεστάτου Μα-
ξεντίου τυραννοῦντος τὴν βασιλείαν ἡ μικρὰ τῶν
εἰδῶλων πλάνη καὶ βδελυρὰ παρρησίας ἐπέτυχε.

ι'] Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν τὸν Ἀ-
πόστολον ὑπὸ Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων.

Ἀρχή—Σάλπιγξ ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πα-
νήγυριν ἤθροισε, σάλπιγξ ἣν ἐχάλκευσεν ὁ Χριστός,
σφύρα τῷ σταυρῷ, ἄκμονι τῷ Εὐαγγελίῳ, πυρὶ
τῷ πνεύματι, ἄσχοις εἰπεῖν θαρρῶ Παλαιᾷ καὶ
Νέᾳ Διαθήκῃ χαλκευσάμενος.

ια'] Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων
διήγησις τοῦ ἐν θαύμασι περιωνύμου Νικολάου ἀρ-
χιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίων ἐπαρχίας συγγρα-
φεὶς παρὰ Συμεῶν Μαγίστρου καὶ Λόγθετου τοῦ
δρόμου.

Ἀρχή—Σοφὸν τι χρῆμα ζωγράφων χεὶρ καὶ
δεινὴ μὲν μιμήσασθαι τὴν ἀμάθειαν, δεινὴ δὲ τῶν
πραγμάτων ἐναργῆ προσθῆναι τὰ σύμβολα.

ιβ'] Μαρτύριον τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος
Λουκίας.

Ἀρχή—Τὰ τῶν μαρτύρων διὰ Χριστὸν ἀριστεύ-
ματά τε καὶ τρόπαια οὐ μόνον τῶν φιλοθέων τέρ-
πουσι τὰς ἀκοὰς διηγούμενα, ἀλλὰ καὶ πρὸς ζῆλον
πολλάκις καὶ μίμησιν τὴν προαίρεσιν αὐτῶν κατὰ
τὸ ἐφετὸν διεγείρουσι.

ιγ'] Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρ-
χιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας λόγος εἰς τὸ
γενέθλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχή—Χριστοῦ ἡ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία καὶ
πρώτη καὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ τῆς θεότητος σιωπῇ τιμά-
σθω, μᾶλλον δὲ καὶ ταῖς ἐννοίαις ἡμῶν μὴ ζητεῖν.

ιδ'] Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπό-
λεως τοῦ Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέ-
φανον τὸν πρωτομάρτυρα.

Ἀρχή—Πάντες μὲν οἱ τῶν μαρτύρων ἀγῶνες

* Συνέχεια ἀπὸ σελ. 485—486

ἐπίδοξοι καὶ θαυμάζεται δὲ πανταχοῦ ἡ τῶν διακαίων ἀθλήσις.

ιε'] Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου θαῦμα περὶ τῆς γυναικὸς τῆς γραφάσης τὰς ἀμαρτίας αὐτῆς ἐν τῷ χάρτι.

Ἀρχή—Γυνὴ δέ τις πλούτῳ καὶ εὐγενείᾳ κομῶσα καὶ τῇ λοιπῇ τοῦ ματαίου βίου τούτου ὑπηρεσίᾳ πάντων ὑπεραρθεῖσα γηρεῖαν ἀσπαζομένη ἀπρεπῶς ἀπεχρήσατο τῇ ἐξουσίᾳ.

ιστ'] Περὶ Ἰωσήφ τοῦ ἐβραίου τὴν ἐπιστήμην ἱατροῦ.

Ἀρχή—Οὗτος ὁ Ἰωσήφ ἀριστεύων ἐν τῇ τέχνῃ τῆς ἱατρικῆς ὑπάρχων ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐπιστήμῃ.

ιζ'] Βίβλος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης περὶ Κωνσταντίνου τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως.

Ἀρχή—Ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος Εὐσέβιος ὁπηνίκα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν συνεγράφατο.

ιη'] Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.

Ἀρχή—Πάντες μὲν ὑμεῖς ἐν εὐθυμίᾳ σήμερον ἐγὼ δὲ ἐν ὀδύνῃ μόνος· ὅταν γὰρ εἰς τὸ πέλαγος ἀπιδῶ τοῦτο τὸ πνευματικόν.

ιθ'] Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου λόγος περὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ Τελώνου.

Ἀρχή—Οἱ πόρρωθεν τοὺς λειμῶνας θεασάμενοι ποικίλῃ μὲν βλέπουσι τῶν ἀνθέων τὴν τερπνότητα, τότε δὲ αὐτοῦ τὸ εὐῶδες γινώσκουσιν· ὅταν πλησίον γενόμενοι τὰ ἄνθη ταῖς χερσὶν αὐτῶν ψηλαφήσωσι.

κ'] Τοῦ αὐτοῦ ἐρμηνεία εἰς τὴν παραβολὴν τῶν δέκα δραχμῶν καὶ εἰς τὸν ἄσωτον υἱὸν καὶ περὶ μετανοίας.

Ἀρχή—Πάλιν οἱ κόλποι τοῦ Χριστοῦ ἀπαύστως τὸ νάμα τῆς ἀγάπης πανταχοῦ βλαστάνουσι, πάλιν ἡ τοῦ Θεοῦ λαμπαδοῦχος σοφία ἄφασα λύχνον Χριστοῦ καὶ ἐπὶ τὴν λυχνίαν αὐτοῦ σταυρὸν ἐπιθεῖσα πᾶσαν τὴν οἰκουμένην δαδουχεῖ πρὸς εὐσέβειαν· τούτῳ τῷ λύχνῳ χρησαμένη ἡ τοῦ Θεοῦ σοφία τὴν μίαν τῶν δέκα δραχμῶν ἀπολωλυῖαν ζητήσασα καὶ εὐραμένη ταῖς ἐννέα δραχμαῖς τῶν Ἀγγέλων συνέζευξε.

κα'] Εὐσεβίου ἀρχιεπισκόπου λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχή—Μετά τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ τῶν μαθητῶν ἀτενιζόντων καὶ φωνῆς λεγούσης οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ'

ἡμῶν οὗτος ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.

κβ'] Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν Ἀδάμ καὶ εἰς τὴν Εὐάν.

Ἀρχή—Ἦκούσαμεν ἀρτίως ἀγαπητοὶ τῆς θείας γραφῆς διὰ Μωσέως λεγούσης «καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐπλασε τὸν Ἀδάμ καὶ ἔθετο αὐτὸν μετὰ τῆς Εὐας εἰς τὸν παράδεισον τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι αὐτοὺς καὶ φυλάττειν λέγων αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ φάγεσθε».

κγ'] Συμεὼν Μαγίστρου καὶ λογοθέτου λόγος περὶ τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ φρέατι τῆς Μεγάλης ἐκκλησίας μεγίστου θαύματος γενομένου παρὰ τῆς ἀγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ τοῦ Πατρικίου καὶ περὶ τοῦ φιλοχρίστου Νοταρίου.

Ἀρχή—Οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν οἶδε ψυχὴν ἀνδρὸς φιλοθέου ὥς ἔργον Θεοῦ παραδόξως τῷ βίῳ ἐπιτελεσθὲν ὥς λόγος σὺν τῷ χρόνῳ παραδοθέν.

κδ'] Τοῦ μακαρίου Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου λόγος εἰς τὰ Βατὰ.

Ἀρχή—Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, τέρπου καὶ ἀγάλλου πᾶσα ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ.

κε'] Εὐσεβίου ἐπισκόπου λόγος εἰς τὸν Διάβολον καὶ εἰς τὸν Ἄδην καὶ εἰς τὸν Σταυρὸν τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ἀρχή—Τῆς χθὲς ὑποσχέσεως σήμερον βουλόμεθα τὸ χρέος ἀποπληρῶσαι ἀγαπητοὶ μου καὶ ζητῶ ποῦ τινι καὶ τὰ τῶν λόγων ἐσφραγίσαμεν.

κστ'] Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ τοῦ Θεολόγου λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδύτητα.

Ἀρχή—Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχὴ δεξιὰ καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει καὶ ἀλλήλους περιπτυσώμεθα.

κζ'] Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἁγίαν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχή—Φαιδρὸν μοι τὸ τῆς ἐκκλησίας θέατρον οὐ γέλωτα τοῖς ἀνθρώποις ἐορταζόμενον μάταιον ἀλλὰ σφοδρὸν τῷ Διαβόλῳ τὸν θρῆνον, βλέπει γὰρ ἄνω τὴν κάτω νεκρὰν ἀναστάσιμον ρίζαν, βλέπει τὸν κάτω παρ' αὐτοῦ προδοθέντα, βλέπει παραδόξως Ἀγγέλων πεπληρωμένην, βλέπει παραδόξως ἄερα βαδιζόμενον, βλέπει τὰς οὐρανίους δυνάμεις ἀπαντῶσας καὶ τοὺς μὲν λέγοντας ἄρατε πύ-

λας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

κη'] Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος περὶ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Ἀρχὴ—Καλῶς εἶπεν ὁ Κύριος ὅτι «τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστι· ποῖον γὰρ βάρος».

Τέλος τοῦ κώδικος

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1900.

(ἔπεται συνέχεια).

† Ὁ Ἀμαθείας ΑΝΘΙΜΟΣ

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΦΙΛΩΝΕΙΟΝ

ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Σεβαστείας Ἀνθίμου*.

Οὕτως ὁ Φίλων ἀποδεχόμενος ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ δύο εἶδη λόγων παραβάλλει αὐτοὺς πρὸς τὸν ἐνδιάθετον καὶ προφορικὸν τοῦ ἀνθρώπου λόγον. Καὶ ἐνδιάθετος μὲν παρὰ τῷ Θεῷ ἐστὶ, λέγει, ὁ νοητὸς κόσμος, ὁ τόπος τῶν ιδεῶν, ὁ ἄψυχος λόγος, προφορικὸς δὲ ὁ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀντικειμένοις σπερματικὸς λόγος, ὅστις εἶναι μύημα τῶν ιδεῶν, ἥτοι ὁ ἐμψυχος λόγος (ἐπιρροή Στωϊκή). «διττὸς γὰρ ὁ Λόγος ἐν τε τῷ παντὶ καὶ ἐν ἀνθρώπῳ φύσει· κατὰ μὲν τὸ πᾶν ὅτε περὶ τῶν ἀσωμάτων καὶ παραδειγματικῶν ιδεῶν, ἐξ ὧν ὁ νοητὸς ἐπάγει κόσμος, καὶ ὁ περὶ τῶν ὁρατῶν, ἃ δὴ μιμήματα καὶ ἀπεικονίσματα τῶν ιδεῶν ἐκείνων ἐστίν, ἐξ ὧν ὁ αἰσθητὸς οὗτος ἀπετελεῖτο» (Vita Moys. III, 13. p. 211). Ἐκ πρώτης ὁψευς ἡ τοιαύτη τοῦ Φιλωνείου Λόγου παραβολὴ καὶ περὶ αὐτοῦ ἀντίληψις φαίνεται—ὡς καὶ ἕτεροι τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἐρμηνευτῶν παρετήρησαν—ὅτι παρὰ τῷ Ἰωάννῃ ἔχει τὸ ἀνάλογον αὐτῆς (1,1—2 καὶ 14), ἐὰν ὅμως τὴν ἀντίληψιν ταύτην τοῦ Φίλωνος κατὰ βάθος ἐξετάσωμεν θέλομεν παρατηρήσει ὅτι ἐν τῷ βάθει αὐτῶν οὐδεμία ὁμοιότης ἢ ἀναλογία εὐρίσκεται, εἰ μὴ μόνον κατὰ τὸν τύπον τῆς παραβολῆς· διότι τί ἐστὶν ὁ ἐνδιάθετος Λόγος τοῦ Θεοῦ κατὰ Φίλωνα; δύναμις τις τοῦ Θεοῦ, ἄψυχός τις καὶ ἀπρόσωπος ἰδέα περιληπτικὴ πασῶν τῶν ιδεῶν τοῦ Θεοῦ, ἡ πρώτη τοῦ Θεοῦ ἰδέα· ὁ δὲ Λόγος τοῦ Ἰωάννου οὔτε ἰδέα οὔτε ἀπλῶς δύναμις τις, ἀλλὰ πρόσωπον μετὰ βουλήσεως καὶ ἐλευθερίας, Θεὸς τέλειος καὶ τῷ Πατρὶ ὁμοούσιος καὶ ὁμόχρονος. Ὡσαύτως ὁ προφορικὸς Λόγος τοῦ

Φίλωνος ἐστὶ μὲν πρόσωπον, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἥμισυ προσωποποιηθέν, ὅτε μὲν πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ φυσικοῦ κόσμου συγχεόμενον, καὶ τὴν ὕλην αὐτὴν, ὅτε δὲ διακρινόμενον αὐτῆς, ὡς ὑπηρετικόν, μετὰ συγκεχυμένων ιδιωμάτων, θεωρεῖται πρόσωπον, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐξῆλθεν ὀρισμένου κύκλου ἐνεργείας· ὁ δὲ Λόγος τοῦ Εὐαγγελίου ἐστὶν ἑνσαρκὸς τοῦ Θεοῦ υἱὸς «καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο» κενώσας μὲν ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς ἀμαρτωλοῦ ἀνθρωπότητος, ὧν δὲ συγχρόνως τὴν τε οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν καὶ τὰ ιδιώματα ἀληθῆς καὶ γνήσιος Θεὸς (Ἰωαν. 3,13). Ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Λόγου ἐστὶ τι ἀδύνατον παρὰ τῷ Φίλῳ διαφωνοῦσα καὶ ἀντιμαχομένη πρὸς τὰς φιλοσοφικὰς αὐτοῦ ἀρχὰς καὶ θεωρίας καθ' ἃς, ἡ ὕλη θεωρεῖται ὡς μὴ ὄν, μηδὲν ἀφ' ἑαυτῆς καλὸν ἔχουσα μολύνουσα δὲ τὸ θεῖον· καὶ ἐστὶ μὲν ἀληθὲς ὅτι πολλαχοῦ ὁ Φίλων ἀποκαλεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ «ἄνθρωπον Θεοῦ» (De confus. Ling. 11,411), «κατ' εἰκόνα ἀνθρώπου» (28,427), «οὐράνιον, ἀληθῆ ἀνθρώπον» ἀλλ' ὅμως οὐδόλως παραβάλλει αὐτὸν πρὸς τὸν ἐπίγειον ἀνθρώπον, ρητῶς ἀναφέρον ὅτι ὁ οὐράνιος ἀνθρώπος «κατ' εἰκόνα Θεοῦ γεγονώς φθαρτῆς καὶ συνόλου γεώδους οὐσίας ἀμέτοχος»· διὸ καλεῖ αὐτὸν ἀσώματον, ἀόρατον, ἄτμητον, βεβαιῶν ὅτι «ὁ Θεὸς Λόγος εἰς ὁρατὴν οὐκ ἦλθεν ἰδέαν, ὅτι μηδενὸς τῶν κατ' αἰσθησιν ἐμφορῆς ὧν». Μέγα ἄρα χάσμα μεταξὺ τῶν δύο τούτων περὶ Λόγου διδασκαλιῶν ὑπάρχει, τῆς ὁμοιότητος τῶν ἐκφράσεων μηδαμῶς συνεπαγούσης ὁμοιότητα ἀντιλήψεων καὶ ταυτότητα ἐννοιῶν.

I.

Ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενόμενοι, δεόν ὅπως καὶ ἐτέρας τινὰς κοινὰς ἐκφράσεις τῶν δύο διδασκαλιῶν περὶ Θεοῦ καὶ Λόγου παραβάλλοντες τὸν ἀληθῆ νοῦν αὐτῶν καθορίσωμεν ἵνα μὴ τὸν εἰς τὸ γράμμα καὶ τὸ ἐξω περίβλημα χάσκοντα τῆς ἀληθείας ἀποπλανήσωσιν. Οὕτω ὁ φιλώνειος Θεὸς καλεῖται ὁ ὧν «ὁ Θεὸς μόνος ἐν τῷ εἶναι ὑφέστηκεν, οὐ χάριν ἀναγκαίας ἐρεῖ περὶ αὐτοῦ, ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὧν» (Quod. det. potiori ius. 44), φῶς «ὁ Θεὸς φῶς ἐστίν» (Desommis I, 13. p. 230), ζῶν «ζῶνς Θεὸς αἴτιος» (Deimnnd. ofic. 8), αἵτινα προσόντα ὁ Ἰωάννης ἀποδιδούς εἰς τὸν ἑαυτοῦ Λόγον «ἐγὼ εἰμὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰωαν. 8, 11), «ἐν αὐτῷ ζῶν ἦν» (αὐτοθ. 1,4). οὐδαμοῦ δὲ τὴν προσωπομίαν ὧν, παρέχει τοῖς κριτικοῖς

ἀφορμὴν δι' ἰσχυρισμοῦ περὶ ὁμοιότητος ἀντιλήψεων ἐν ἀμφοτέραις ταῖς διδασκαλίαις. Ἐξετάστέον λοιπὸν τὸν νοῦν τῶν δύο τούτων παραστάσεων καὶ τὴν συνείδησιν τῶν δύο ἀρχηγῶν ἀναφορικῶς πρὸς τὰς περὶ τῶν μνημονευθέντων χωρίων ἀντιλήψεις. Καὶ ἐν πρώτοις ὁ μὲν Φίλων ὄντα τὸν Θεὸν ἀποκαλῶν ἐννοεῖ πάντως τὸν ὑπάρχοντα ἀπλῶς Θεὸν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς «δόξημόνον ὑφ' ἐστᾶναι νομιζομένους» (Quod. Det. potiori insid. 44. p. 310), τοῦτον δὲ συγχέει τότε μὲν πρὸς πανθεϊστικὸν τέρας «τὸ γενικώτατον ἔστιν ὁ Θεὸς» (Len. Alleg II, 21. p. 82), τότε δὲ μετὰ προσώπου διακεκριμένου ὁποσοῦν, ἀλλὰ μακρὰν τοῦ κόσμου καὶ τῆς ὕλης (De vict. offer. 13, p. 355). Ὁ δὲ Ἰωάννης τούναντίον τὴν ὀντότητα τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἑαυτοῦ διδασκαλίας, ἐννοεῖ οὐχὶ ὡς ἀπλῆν ὑπαρξιν, ἀλλ' ὡς ἐνεργοῦσαν ἐν τῷ κόσμῳ προσωπικότητα, ὡς ὑπὲρ πάντων προνοοῦσαν ἀρχήν· «ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καγὼ ἐργάζομαι» (Ἰωαν. 5, 17), καίτοι καὶ ὁ τοῦ Φίλωνος Θεὸς ἐργάζεται, ἵνα μεταχειρισθῇ τὴν εὐαγγελικὴν ἐκφρασιν, ἀλλ' ἡ μὲν ἐργασία (ἐνέργεια) τοῦ φιλωνείου Θεοῦ ἐστὶ τῆς μηχανικότητος καὶ τῆς ἀνάγκης «παύεται γὰρ οὐδέποτε ποιῶν ὁ Θεός, ἀλλ' ὥσπερ ἴδιον τὸ καίειν πυρὸς καὶ χιόνος τὸ ψύχειν οὕτω καὶ Θεοῦ τὸ ποιεῖν» (Leg. Alleg. I, 3. p. 44), ἡ δὲ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰωάννου ἐστὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλευθέρως βουλήσεως. Ἐντεῦθεν ὀρθῶς καθορᾶται ἡ ἀνομοιότης τῶν ἀντιλήψεων τούτων. Πῶς δὲ ἐννοεῖται τὴν ἐκφρασιν τοῦ Φίλωνος ὁ Θεὸς ἥδ' ἐστίν; Ὁ Φίλων ἀποκαλῶν ἥδ' ὡς τὸν Θεὸν αὐτοῦ οὐδόλως ἐξηγεῖται τὸν τρόπον καθ' ὃν οὗτος φωτίζει, ἀφοῦ ἀλλαχοῦ παραδεχεται ὅτι ἡ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους προσπέλασις τοῦ Θεοῦ μολύνει αὐτόν· πιθανώτατα ἄρα ἐννοεῖ τὴν διὰ τοῦ Λόγου μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων μεσιτείαν, ἥτις ἀπεκάλυψεν αὐτὸν ἐν τῇ δημιουργίᾳ, ὅπερ οὐδόλως ἐστὶν ἄμεσος τοῦ Θεοῦ φωτισμὸς ἀλλ' οἷον μεταλαμπάδευσις τοῦ ἀρχικοῦ φωτὸς διὰ τοῦ «Λόγου» καὶ ἔδει τότε ὁ Λόγος μᾶλλον, ἀφοῦ αὐτὸς φωτίζει, ἥδ' ἵνα κληθῇ, ὅπερ ἀλλαχοῦ, συνεπῶς πρὸς ἑαυτὸν φερόμενος ὁ Φίλων ποιεῖται, ἢ ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ὁ δὲ Λόγος τοῦ 4ου εὐαγγελίου τούναντίον ἐστὶ τὸ ἀληθινὸν ἥδ' ὡς, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, ὅστις ἐν τῇ μεσσιανικῇ διαμένει ζωῇ· ὁ Θεὸς (Λόγος) τοῦ Ἰωάννου ἐστὶ τὸ αὐτόφως, ὅπερ φωτίζει πάντα

ἀνεξαιρέτως ἄνθρωπον, ὅστις εἰλικρινῶς δέχεται αὐτὸ πανταχόθεν τὸ περικεχυμένον σκότος τῆς ἀγνοίας τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ θελήματος αὐτοῦ διασπών· ἡ τοιαύτη δὲ ἀντίληψις τοῦ Ἰωάννου προφανέστατα ἀποκλείεται ἐκ τῆς διδασκαλίας τοῦ Φίλωνος, παντελῶς ἀρνούμενης τοιαύτην σχέσιν ἐν αὐτοῖς. Τοῦτ' αὐτὸ ρητέον καὶ περὶ τῆς προσωποποιήσεως ζωῇ· ὅτι ὁ μὲν Φίλων ἐννοεῖ τὴν διὰ τοῦ ἐν χρόνῳ προβληθέντος Λόγου ἀπορρέουσας ὑπαρξιν καὶ ζωὴν, ἥτοι τὴν ἐκ τοῦ μὴ εἶναι εἰς τὸ εἶναι διὰ τοῦ Λόγου παραγωγὴν, ὃ δὲ Ἰωάννης τὴν ἀναγέννησιν καὶ ζωοποίησιν τῆς δι' ἁμαρτίαν πεπτωκυίας λογικῆς ἀνθρωπότητος· καὶ θεωρεῖται μὲν καὶ ὁ τοῦ Ἰωάννου Λόγος ζωὴ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς δημιουργικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας «πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονε», ἀλλ' ἰδίως ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἁμαρτωλοῦ ἀνθρωπότητος, τὸ ὁποῖον ἀλλαχοῦ ἀναφέρει «ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ» (Ἰωαν. 11, 25), ἐν ᾧ ὁ φιλωνείος Θεὸς εἰς οὐδεμίαν τοιαύτην μετὰ τῶν ἀνθρώπων σχέσιν ἐλθὼν οὐδόλως καλεῖται, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ἰωάννου, ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ Φίλωνος παντελῶς ἀγνοοῦντος τὴν ἱστορικὴν τῆς λέξεως σημασίαν. Διὰ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων ἀρνηθέντες τῇ κριτικῇ τὸ μεταφυσικὸν μέρος τῶν δύο πρὸς Λόγον διδασκαλιῶν καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ὑποδείξαντες τὴν ἀνομοιότητα καὶ ἐτεροσιότητα τῶν δύο Λόγων καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς μεταφυσικὰς ὁψεις, ἐρχόμεθα ὅπως ἐν συντόμῳ ὑποδείξωμεν ὅτι ἡ ἀνομοιότης αὕτη ἐκτείνεται καὶ εἰς τὰς ἠθικὰς σχέσεις αὐτῶν, ἀλλ' ἐν πρώτοις ἀνάγκη τὸ ἱστορικὸν τῆς περὶ Λόγου ἀντιλήψεως τοῦ Φίλωνος, ὡς μεσάζοντος ὄντος in extenso ἐκθέσωμεν, ἥτοι ἐν τῇ αὐτῇ μορφῇ μόνον ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ τὸ πρῶτον σαφῶς ἀναλάμπει.

Δύο τινὰ ἠδύναντο ἵνα ἀγάγῃ τὸν Φίλωνα εἰς τοιαύτην τινὰ θεωρίαν· ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ δυϊστικὴ τοῦ Πλάτωνος ἀρχὴ καὶ ἰδίως ἐν ἡ μορφῇ εὐρίσκετο ἐν τῇ συγχρόνῳ αὐτῷ ἐποχῇ, ἥτις μεταξὺ Θεοῦ καὶ ὕλης ἄκραν ἀντίθεσιν δογματίζουσα μόνον διὰ μεσάζοντων ὄντων ἠδύναντο ἵνα ἐξηγήσῃ τὰ φαινόμενα τῆς δημιουργίας· οὕτως ὁ μὲν Πλάτων ἐν τῇ μετὰ ταῦτα φιλοσοφικῇ αὐτοῦ πορείᾳ—ἐν τῷ συμποσίῳ—παραδέχεται μεταφυσικὰς τινὰς ὑπάρξεις πρὸς ἐξήγησιν τῆς μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἠθι-

κῆς σχέσεως, ἃς δαίμονας ἀποκαλεῖ, μεσιτεύον-
τας μεταξὺ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος· «πᾶν
τὸ δαιμόνιον μεταξύ ἐστὶ Θεοῦ τε καὶ θνητοῦ—
ἐρμηνεύον καὶ διαπορθμεύον Θεοῖς τὰ παρ' ἀν-
θρώπων καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ Θεῶν, τῶν μὲν
τὰς θυσίας καὶ δεήσεις, τῶν δὲ τὰς ἐπιτάξεις τε
καὶ ἀμοιβὰς τῶν θυσιῶν, ἐν μέσῳ δὲ ὄν ἀμφοτέ-
τερον συμπληροῖ, ὥστε τὸ πᾶν αὐτὸ αὐτῷ ξυν-
δεδεσθαι.—Θεὸς δ' ἀνθρώπῳ οὐ μίγνυται, ἀλλὰ
διὰ τούτου πᾶσά ἐστὶν ἡ ὁμιλία καὶ ἡ διάλεκτος
θεοῖς παρ' ἀνθρώποις» (συμποσ. XXIII 202. p.
175)¹. Ἡ δὲ σύγχρονος τῷ Φίλωνι πορεία τῆς
φιλοσοφίας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀριστοβούλου
εἰς τοιοῦτον περίπου καταλήγει συμπέρασμα,
ἥτις τὸ μεταξύ Θεοῦ καὶ κόσμου χάσμα διὰ με-
σαζόντων ὄντων, ἀγγέλων ἀποκαλουμένων, πλη-
ρώσασα, εὐχερέστερα ὠδήγησε τὸν Φίλωνα εἰς
τὴν περὶ ἐνὸς μεσάζοντος ὄντος θεωρίαν, το-
σοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ Λόγος τοῦ Φίλωνος
οὐδὲν ἐστὶ ἕτερον ἢ ἄγγελος, πρῶτος τῶν ἄλ-
λων κατὰ τὴν γέννησιν «ἄγγελος πρωτόγονος,
ἀρχάγγελος» (De conf. Ling. 28).

(ἔπεται συνέχεια)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ*

Περιουσίαι ἐκκαθαρισθεῖσαι ἀπὸ τοῦ 1897
καὶ ἐντεῦθεν.

Γρεβενῶν Κλήμεντος.

Ἑνεργητικὸν Παθητικὸν
Γρ. 33,793 Γρ. 33,793

πληρωθὲν εἰς ἐκκλ. ὀφειλὰς καὶ λοιπὰς.

Μηθύμνης Νικηφόρου.

Ἑνεργητικὸν Παθητικὸν
Γρ. 108,454 Γρ. 47,504.75

Υπόλοιπον πρὸς διανομὴν 60,949.25

108.454

Μετυλήνης Μεθοδίου.

Ἑνεργητικὸν Παθητικὸν
Γρ. 16,171 Γρ. 4,984

Εἰς ἐξίσωσιν διανεμηθέντα εἰς 11.187

πιστωτάς ἔχοντας λαμβάνειν

96,850 πρὸς οὓς ἀνελόγισαν

11.50 ἐπὶ τοῖς 0/0.

* Συνέχεια ἐκ τοῦ ΙΗ' ἔτους σ. 248.

1. Τὸ στοιχεῖον τοῦτο τῆς Πλατωνικῆς φιλοσοφίας δύνα-
ται ἵνα θεωρηθῇ, ὡς ὁ Ἀριστοβούλος καὶ οἱ λοιποὶ δι' ἵσχυρί-
ζονται, ὡς ἰουδαϊκὸν τῆς Γραφῆς πρωϊμώτατα εἰς τὴν ἑλλη-
νικὴν μεταφρασθεῖσης ὁπόθεν ὁ Πλάτων τὰς ἰδέας ταύτης ἤν-
τησεν.

Πρώην Ἀμίδης Διονυσίου.

Ἑνεργητικὸν Παθητικὸν
Γρ. 5933 Γρ. 5475

Τὸ παρὰ τοῦ ἐθν. Τ.μ. ὑπόλοιπον

458

5933

Γάνου καὶ Χώρας Διονυσίου.

Ἑνεργητικὸν Παθητικὸν
Γρ. 16,452 Γρ. 12,793.50

Εἰς ἐξίσωσιν ἐδόθησαν εἰς ἐκ-
κλησιασ. ὀφειλ. ἀνιούσας εἰς

9475 3658.50

16452

Ἀγκύρας Γερασίμου.

Ἑνεργητικὸν Παθητικὸν
Γρ. 9700 Γρ. 7692

Εἰς ἐξίσωσιν ἐδόθησαν τοῖς
πιστωταῖς οἷς ἀνελόγισαν 40.

87 0/0 2008

9700

Δράμας Γερμανοῦ.

Ἑνεργητικὸν Παθητικὸν
Γρ. 118.808.50 Γρ. 34367

Υπόλοιπον πρὸς διανομὴν 84441.50

118.808.50

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ἀριθ. Πρωτοκ. 4835.

Καλεῖται ἡ Ἀμαλία Κωνσταντίνου, θυγάτηρ Δημητρίου
Παπαγγελῆ, ἐξ Ἐξαστέρου τῆς ἐπαρχίας Σηλυβρίας, ὑπή-
κοος ὁθωμανῆ, τέως μὲν κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως, νῦν δὲ
ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ἵνα τὴν πρώτην δικά-
σιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 8 εὐρωπαϊστὶ πρὸ μεσημβρίας μετὰ
τὴν παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης
διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας κλήσεως ἐμ-
φανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως
διωρισμένου, ὡς ὑπὸ τοῦ ἐαυτῆς ἀνδρὸς Κωνσταντίνου Στυ-
λιανοῦ, ἐργάτου τοῦ Μονοπωλίου τῶν καπνῶν, ὑπηκόου ὁθω-
μανοῦ, κατοίκου Κωνσταντινουπόλεως, ἐναγομένη ἐπὶ διαζεύ-
ξει. Προσεπιδηλοῦται δ' αὐτῇ ὅτι ἐὰν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν
ὡς ἄνω ὀριζομένην δικάσιμον, ἡ κατ' αὐτῆς ἀγωγή θεωρηθή-
σεται ἐρήμην αὐτῆς.

Ἡ παρούσα κλήσις τρίς δημοσιευθήσεται κατὰ συνέχειαν
διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλη-
σιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1900.

Ὁ Πρόεδρος

3

Ὁ Κορυθαῖος ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκ. Ἀνθίμος Π. Ὁρφανίδης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΤΩΝ ΚΗΡΥΞΟΝΤΩΝ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ ΛΟΓΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΙΕΡΟΙΣ ΝΑΟΙΣ
ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟΝ ΝΗΣΤΕΙΑΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῶ.

Κατὰ τὰς Κυριακὰς ὁ τακτικὸς ἱεροκῆρυξ Ἀρχιμ.
Γρηγόριος Κωνσταντινίδης.

Κυριακῇ Δ' 10 Δεκεμβρ. ὁ Μ. Πρωτοσ. Χρυσόστομος.

» Ε' 17 » ὁ Μ. Ἀρχιδιάκ. Λαυρέντιος.

Ἐν Τζιβαλίῳ.

Καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμε-
νος Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος.

Ἐν Μουχλίῳ.

Κυριακῇ Β' 26 Νοεμβρίου ὁ Ἀρχιμ. Κ. Βοντζαλίδης.

Ἐν Βαλατᾷ.

» Γ' 3 Δεκεμβρ. ὁ ἱεροδ. Γρ. Παπαδόπουλος.

Ἐν Ξυλοπόρτῃ.

» Ε' 17 Δεκεμβρ. ὁ Ἀρχιμ. Κ. Βοντζαλίδης.

Ἐν Ἐγρὶ-καποῦ.

Καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμε-
νος Ἀρχιμ. Τιμόθεος Καπλάνης.

Ἐν Σαλματουμβρουκίῳ.

Κυριακῇ Α' 19 Νοεμβρίου ὁ Τριτεύων Βενιαμίν.

Ἐν Ἐδιρνέ-καποῦ.

» Ε' 17 Δεκεμβρ. ὁ ἱεροδ. Γρ. Παπαδόπουλος.

Ἐν Βαλίνῳ.

» Β' 26 Νοεμβρ. ὁ Δευτερεύων Παρθένιος.

Ἐν Ἐξ Μαρυάροις.

Καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμε-
νος Ἀρχιμ. Μελέτιος Κοτρόζος.

Ἐν Ὑψωμαθείοις

(ἀγ. Κωνσταντίνου, ἀγ. Μηνᾶ, Ἀναλήψεως, ἀγ. Γεωρ-
γίου Κυπαρισσᾶ καὶ ἀγ. Νικολάου).

Κατὰ τὰς Κυριακὰς ὁ ὑπογραμματεὺς Γεννάδιος
Ἀλεξιάδης.

Ἐν Ὑψωμαθείοις ἀγ. Κωνσταντίνου.

Κυριακῇ Β' 26 Νοεμβρίου ὁ ἱεροδ. Ἀνθ. Ὁρφανίδης.

» Ε' 17 Δεκεμβρ. ὁ ἱεροδ. Ἀνθιμ. Ὁρφανίδης.

Ἐν Βλάγκᾳ.

Καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμε-
νος Ἀθανάσιος Λάσκαρις.

Ἐν Κοντοσκαλίῳ (Ἐλπίδος καὶ ἀγ. Κυριακῆς).

Καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς ὁ τακτικὸς ἱεροκῆρυξ
ἱεροδ. Σεραφεὶμ Παπᾶ Παΐσιου.

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

Ἐν Χάσκιῳ.

Κυριακῇ ΣΤ' ὁ Δευτερεύων Παρθένιος.

Ἐν Φερίκιῳ.

Καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμε-
νος Στέφανος Χ' Ἀθανασίου.

Ἐν Ταταούλοις.

Καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς ὁ ἀρχιερατ. προϊστά-
μενος Παμφίλου Μελισσηνός.

Ἐν Εὐαγγελιστρίᾳ.

Κυριακῇ Δ' 10 Δεκεμβρίου ὁ Τριτεύων Βενιαμίν.

Ἐν Σταυροδρομίῳ

(Παναγίας, ἀγ. Τριάδος καὶ ἀγ. Κωνσταντίνου).

Καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς οἱ κληρικοὶ θεολόγοι
τοῦ Πέραν.

Ἐν Γαλατᾷ (Σωτῆρος Χριστοῦ).

Καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς ὁ ἀρχιερατ. προϊστά-
μενος Συννάδων Εὐγένιος.

Ἐν Γαλατᾷ (ἀγ. Νικολάου).

Καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμε-
νος Ἀρχιμ. Θεοδώρητος Βασιματζίδης.

Ἐν Γαλατᾷ (Παναγίας).

Καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμε-
νος Ἀρχιμ. Αἰμυλιανὸς Δάγκουλας.

Ἐν Γαλατᾷ (ἀγ. Ἰωάννου).

Καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμε-
νος Ἀλέξ. Ζώτος.

Ἐν Διπλοκιονίῳ.

Κυριακῇ Δ' 10 Δεκεμβρ. ὁ ἱεροδ. Ἀνθ. Ὁρφανίδης.

Ἐν Ξηροκρήνῃ.

» ΣΤ' 24 Δεκεμβρ. ὁ ἱεροδ. Γρ. Παπαδόπουλος.

Ἐν Μεγάλῳ Ρεύματι.

Καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς ὁ ἀρχιερατ. προϊστά-
μενος Κλαυδίουπόλεως Μιχαήλ.

Ἐν Βεβεκίῳ.

Κυριακῇ ὁ ἀρχιερατ. προϊστάμενος Κλαυδίουπό-
λεως Μιχαήλ.

Ἐν Νεοχωρίῳ (Παναγίας).

Καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμε-
νος Παναγιώτης.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Π. Κ. Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА

1948

HB OHY

878890

07/04/23

Г. III 726284